

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 5T/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7920010051
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Nadzam
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2020:7920010051.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Trebišov Mgr. Jozef Nadzam na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.07.2020

r o z h o d o l :

Obžalovaný F. Q. , nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom
G., prechodne bez prihlásenia G., L.
M. 3

je v i n n ý , ž e

dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 02.20 h viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, ev. č. G., v meste Trebišov po ul. L. Sáru, kde bol zastavený na ulici L. M. pred obytným blokom č. XXXX/X a následne kontrolovaný hliadkou OO PZ Trebišov, pričom bol dňa 06.08.2019 v čase o 02.24 h po výzve policajta podrobený meracím prístrojom AlcoQuant 6020 plus, sériové číslo: A409995, pasívnej dychovej skúške s negatívnym výsledkom a následne sa po výzve policajta odmietol podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,

t e d a

pri výkone inej činnosti uvedenej v odseku 1 sa odmietol podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona.

Z a t o m u u k l a d á

Podľa 289 ods. 2, § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov a 24 (dvadsaťštyri) dní nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 2, § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zákona ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona ukladá obžalovanému trest prepadnutia veci, a to:

- 1 ks modrej sklenenej trubičky v tvare Y
- 1 ks uzatvárateľnej kovovej nádoby.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona ukladá obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku o s l o b o d z u j e obžalovaného F. Q., nar. XX.XX.XXXX spod skutku 1. obžaloby Okresnej prokuratúry Trebišov sp. zn. 2 Pv 388/19, ktorý mal spáchať tak, že v presne nezistený deň a na bližšie nezistenom mieste, od bližšie nezistenej osoby si zadovážil bielu kryštalickú látku, ktorú dňa 06.08.2019 v čase okolo 02.30 h na ul. L. M. v Trebišove prechovával pri sebe v plastovom vrecúšku s uzatvárateľným klipom o hmotnosti 0,07 g (70 mg), kde bol policajtní OO PZ v Trebišove zastavený a kontrolovaný ako vodič osobného motorového vozidla zn. O. T., ev. č. G. XXXX., kde počas tejto kontroly uvedenú látku v zmysle § 89 ods. 1 Tr. poriadku vydal, pričom na základe znaleckého posudku kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Košice sp. zn. PPZ-KEU-KE-EXP-2019/1722 sa v predmetnom vrecku nachádzal kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu o celkovej hmotnosti 0,07 g (70 mg), v ktorom bol stanovený priemerný 62,1 % obsah metamfetamínu, čo zodpovedá 1 až 4 bežným jednotlivým dávkam drogy, pričom táto látka patrí do II. skupiny psychotropných látok v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, ktorý skutok bol právne kvalifikovaný ako prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona,

pretože tento skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Trebišov podala na tunajšom súde dňa 03.02.2020 obžalobu na obžalovaného F. Q. pre skutky uvedené vo výrokových tohto rozsudku, ktoré boli právne kvalifikované ako prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona.

Súd vykonal vo veci dokazovanie a zistil tento skutkový stav veci:

Obžalovaný pri svojom prvom výsluchu v prípravnom konaní po doručení uznesenia o vznesení obvinenia dňa 06.08.2019 v čase od 19.00 hod. do 20.30 hod. uvádzal, že sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia nepodáva, vzdáva sa jej, ďalej uvádzal, že si zadovážil nevie presne v ktorý deň, bielu kryštalickú látku od jedného známeho, ktorého meno nechcel uviesť, ten mu túto látku dal, že je to pervitín, túto si odložil v aute, že ju niekedy užije. Dňa 06.08.2019, krátko po polnoci, šiel autom prenajatým z požičovne vozidiel v Sečovciach, do obce Kašov za svojím kamarátom, domov sa vracal asi okolo 02.15 hod. z obce Kašov a na ulici L. Sáru už pred vchodom do bytového domu ho zastavila policajná hliadka, uviedol, že auto viedol on a nikto iný v tom čase v aute s ním nikto nebol, má vydaný vodičský preukaz, ale toho času ho má zadržaný, pretože nevyplatil pokutu na mieste a bol mu zadržaný, policajti ho začali kontrolovať a dali mu fúkať, pričom dychová skúška bola negatívna, ale keďže sa policajtom niečo nepozdávalo, vyzvali ho, aby šiel na testy moču na drogy, čo on odmietol, a to z dôvodu, že sa bál, lebo požil nejaké látky a mal obavu, že na týchto testoch by to bolo dokázané. V čase okolo 08.00 hod. totiž požil pervitín tak, že ho šnupal cez nos. Policajtom uviedol, že má problémy s drogami, títo sa ho opýtali, či nejaké drogy pri sebe má, riadne ho vyzvali a poučili s tým, že ak vec dobrovoľne vydá, nebudú pristupovať k odňatiu veci, na čo on dobrovoľne vydal jednu zatavenú striekačku prázdnu, uzatvárateľné vrecúško s obsahom pervitínu, jednu sklenenú trubičku a kovovú nádobku. Policajti o tom spisali zápisnicu, ktorú on podpísal. Ďalej obžalovaný uvádzal, že je konzumentom drog, tieto drogy si zadovážil len pre seba a užíva ich, nikomu ich ďalej nepredáva ani neponúka. Uviedol, že už s drogami

mal problémy, a to v Košiciach, kde ho už dvakrát vyšetrovali policajti a 31.07.2019 mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom na 5 rokov a uložil mu povinnosť podrobiť sa liečbe závislosti na drogách.

Obžalovaný pri ďalšom výsluchu v prípravnom konaní dňa 24.09.2019 zmenil svoju výpoveď a uvádzal, že dňa 06.08.2019 vo večerných hodinách vypovedal pod vplyvom návykových látok, a to pervitínu, údajne od policajtov vtedy dostal ponuku, že keď sa prizná, tak dostane podmienku. Ďalej uvádzal, že v ten večer prichádzal na svojom aute zn. Škoda Octavia po ulici Družstevnej smerom na SNP v Trebišove, pred križovatkou Družstevná a SNP stretli policajnú hliadku, oni pokračovali v ceste na sídlisko Juh k svojmu bydlisku, vozidlo šoféroval jeho kamarát W. W., on sedel ako spolujazdec. Takto prišli pred vchod na ulicu L. M. č. 3, pričom kamarát zaparkoval pred večierkou, svoje auto, ktorým pricestoval z Košíc do Trebišova, mal zaparkované pred vedľajším vchodom, rozlúčili sa, kamarát sadol do svojho auto striebornej farby a odišiel preč. Obžalovaný uvádzal, že vtedy vyberal kľúče zo šoférových dverí od vchodu, zatvoril auto, zamkol ho, išiel smerom k vchodu, vtedy prišla policajná hliadka a zapli majáky, pýtali si policajti vodičský a občiansky preukaz, išiel späť k vozidlu, vybral občiansky preukaz, vodičský preukaz so sebou nemal, následne prišla druhá policajná hliadka, kedy sa policajti pýtali, či je ochotný podrobiť sa dychovej skúške, s čím súhlasil, potom sa pýtali, či je ochotný podrobiť sa lekárskeму vyšetreniu na odber krvi, ktorý odmietol, pritom vedel, že by mu aj tak niečo v krvi našli. Policajti zasvietili do jeho auto baterkou a na sedadle spolujazdca zbadali striekačku, následne mu prehľadávali auto a po prehliadke pod predným sedadlom našli taštičku sivej farby, v ktorej bola biela kryštalická látka.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný vyhlásil, že nie je vinný zo spáchania skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu a ďalej uvádzal, že v inkriminovaný čas sedel ako spolujazdec v motorovom vozidle, ktoré šoféroval W. W. z Košíc, žiadne policajné vozidlo ich neprenasledovalo, oni zastavili pred bytovkou na ul. L. M. a až potom následne prišli policajti, ktorí ho zastavili až pred bytovkou, pýtali od neho vodičské oprávnenie, na čo uviedol, že toto nemá, kamarát W. išiel k svojmu auto s tým, že ide do Košíc, policajti mu prehľadávali vozidlo, kde našli sáčik s pervitínom, prehľadali mu na to celé vozidlo, podrobil sa dychovej skúške, ktorá bola negatívna a policajti ho žiadali, či je ochotný podrobiť sa inému vyšetreniu, a to odberu krvi alebo iného materiálu, s čím on nesúhlasil, obžalovaný uviedol, že predtým, než cestoval s kamarátom z Kašova do Trebišova užil asi 0,5 g pervitínu, a v takomto stave vie vykonávať bežné činnosti. Obžalovaný nevedel objektívne vysvetliť, prečo pri svojom prvom výsluchu 06.08.2019 nespomínal žiadneho kamaráta W., prečo tohto uvádzal vo svojej výpovedi až po mesiaci a pol, k tomu iba uviedol, že žiadal predložiť kamerové záznamy zo služobného policajného vozidla, čo sa nestalo. Opakovane tvrdil, že 06.08.2019 vypovedal tak, pretože policajti mu uviedli, že keď sa prizná k spáchaniu skutku, že dostane podmienku na podmienku.

Z výsluchu svedka R.. W. O., príslušníka Obvodného oddelenia PZ Trebišov, tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že v inkriminovanom čase vykonával hliadkovú službu s kolegom H., pohybovali sa po ulici M. R. Štefánika a družstevnej, spozorovali prichádzajúce vozidlo Škoda Octavia, ktoré odbočovalo z ulice na ulicu, pričom nedalo svetelné znamenie, vodič sa dopustil priestupku, preto toto vozidlo prenasledovali, mali ho stále na dohľad, toto vozidlo išlo po ulici M. R. Štefánika odbočilo na ul. L. Sáru, na čo mu dali svetelné znamenie STOP, prišli pred bytovku, z vozidla vystúpil obžalovaný sám, žiadna osoba sa vo vozidle nenachádzala, po vystúpení obžalovaného z vozidla, kolega ho požiadal o predloženie dokladov, kolega následne svietil do vozidla, pričom na sedadle spolujazdca videli zatavenú striekačku, čo im bolo podozrivé, obžalovaný sa jej chcel zbaviť, hodiť ju niekde pod auto, kolega ho vyzval, aby to položil na kapotu vozidla k čelnému sklu, obžalovaný pôsobil zmätene a nervózne, vykonali u neho dychovú skúšku, ktorá bola negatívna a vzhľadom k jeho správaniu sa rozhodli, že ho vyzvú aj na podrobenie sa odberu krvi na zistenie prítomnosti inej návykovej látky v tele. Obžalovaný im uviedol, že je v podmienke, že mu hrozí vysoký trest a jeho život je v troskách, s odberom krvi nesúhlasil, ale dobrovoľne im vydal sáčik, pričom si už nespomína, čo v ňom presne bolo. Na otázku obhajcu, akou formou ho vyzval, aby sa podrobil lekárskeму vyšetreniu, svedok uviedol, „pán vodič, ste ochotný podrobiť sa vyšetreniu na zistenie omamných a psychotropných látok odberom krvi alebo iného biologického materiálu?“. Svedok tvrdil, že k vydaniu veci obžalovaným prišlo dobrovoľne. Tak isto tvrdil, že členovia druhej policajnej hliadky, ktorí sa dostavili na miesto činu neboli účastní pri ich zákroku.

Z výsluchu svedka Y. H., príslušníka policajnej hliadky zloženej R.. O. a H., vyplynuli tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní tie isté skutočnosti, ktoré uvádzal svedok O..

Z výsluchu svedka S. B. vyplynulo, že podniká v rámci autopožičovní, obžalovaný je ich zákazník, mal prenajaté postupne dlhodobejšie dve vozidlá od ich spoločnosti, podmienky zmluvy aj dodržiaval aj nedodržiaval, po skutku sa dozvedel, čo sa stalo, povedala mu to jeho družka, preto si bol po vozidlo sám a informácie mal aj od polície.

Z výsluchu svedka W. W. vyplynulo, že niekedy pred rokom, asi v auguste, navštívil obžalovaného u neho doma v Trebišove, na ul. L. Sáru, pričom išiel za ním vo večerných hodinách okolo 19.00 hod. potom išli do mesta na kávu, resp. do nejakej obce pri Trebišove, vracali sa domov niekedy nad ráno, uviedol obžalovanému, že potrebuje užiť inzulín, ktorý má vo svojom vozidle, ktoré nechal po príchode do Trebišova, kde pricestoval z Košíc na svojom osobnom motorovom vozidle zn. Seat Toledo, teda domov sa z neďalekej obce pri Trebišove vracali niekedy po polnoci. Ďalej uvádzal, že si spomína, že šoféroval vozidlo smerom od Kožuchova a po vojdení do mesta odbočoval z hlavnej ulice vľavo, pričom míňal jedno policajné vozidlo, toto smerovalo na hlavnú cestu, on pokračoval v ceste po vedľajšej ulici, zaparkoval auto na ulici L. Sáru, priamo pred vchodom bytového domu, kde býva obžalovaný, vystúpil z vozidla, presadol si do svojho vozidla, ktoré boli od seba vzdialené iba pár metrov, po nasadnutí do svojho vozidla toto naštartoval a odišiel, pričom odchádzal iným smerom, než prišiel s vozidlom obžalovaného na ul. L. Sáru. V čase, keď odchádzal z miesta, nevidel žiadne policajné vozidlo. Svedok uvádzal, že na to, že inzulín si nechal vo svojom motorovom vozidle, prišiel niekedy pred polnocou, uviedol, že obžalovaný ho žiadal o vedenie motorového vozidla, pretože mal uložený zákaz činnosti, v čase keď on opúšťal vozidlo obžalovaného a išiel smerom k svojmu vozidlu a následne odišiel vozidlom do Košíc, obžalovaný ostal sedieť v aute. Keď opúšťal obžalovaného videl, že ešte sedel vo vozidle, údajne si bral nejaké veci, nevie, či ešte sedel v aute alebo až po vystúpení a keď opúšťal svojim vozidlom miesto, nevidel už, či obžalovaný bol na ceste od auta k vchodu bytového domu. Svedok uviedol, že v jeho prítomnosti obžalovaný drogy neužíval, ani podľa jeho názoru nejavil príznaky po požití drog.

Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 06.08.2019d vyplýva, že obžalovaný vydal polícii 1 ks plastovej 2ml striekačky so zataveným koncom, 1 ks uzatvárateľného sáčika s obsahom bielej kryštalickej látky, 1 ks modrej sklenenej trubičky v tvare písmena Y a 1 ks uzatvárateľnej kovovej nádoby odobratej zo zväzku kľúčov.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Košice, vyplýva, že veci zaistené obžalovanému boli podrobené znaleckému skúmaniu, pričom z posudku vyplýva, že skúmaním bol v predloženej kryštalickej látke stanovený priemerný 62,1 % obsah metamfetamínu, hmotnosť predmetného kryštalického materiálu predstavuje 0,07 g a 62,1% obsahu metamfetamínu obsahuje 43 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 1 až 4 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktoré sú schopné ovplyvniť psychiku užívateľa. Za bežnú jednotlivú dávku drogy vo vyššie uvedenom prípade kriminalistický a expertízny ústav PZ považuje množstvo obsahujúce 10 až 40 mg absolútneho metamfetamínu.

Zo znaleckého posudku JUDr. MUDr. Jána Uhrina, odbor zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a sexuológia, na duševný stav obžalovaného F. Q. vyplýva, že tento netrpí duševnou chorobou ani poruchou, v čase spáchania skutku mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania a svoje konanie mohol ovládať, rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli znížené len pod vplyvom užitého pervitínu v nepodstatnej miere, je schopný chápať zmysel trestného konania, v čase spáchania skutku chápal protiprávnosť svojho konania. Obžalovaný je závislý od psychostimulácii (pervitínu a kanabinooidov / marihuany/), a v čase spáchania skutku boli rozpoznávacie a ovládacie schopnosti znížené len pod vplyvom užitého pervitínu vo forenzne nepodstatnej miere. Znalec odporučil uložiť obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavným spôsobom.

Zo záznamu o skutku na úseku cestnej dopravy zo dňa 06.08.2019 vyplýva, že obžalovaný bol dňa 06.08.2019 o 02.20 hod. zastavený a kontrolovaný policajnou hliadkou po tom, čo viedol osobné motorové vozidlo v Trebišove z ulice SNP na ul. L. Sáru, bol vyzvaný, aby sa podrobil lekárskeho vyšetreniu na zistenie požitia omamných a psychotropných látok odberom biologického materiálu, krvi a moču, čo odmietol. tak isto bolo vykonané vyšetrenie na zistenie prítomnosti alkoholu v jeho krvi s negatívnym výsledkom. Obžalovaný sa k zisteným skutočnostiam nevyjadril a záznam o skutku podpísal.

Z evidenčnej karty obžalovaného ako vodiča vyplýva, že od roku 2010 až doposiaľ sa dopustil 25 priestupkov na úseku cestnej dopravy, len v samotnom roku 2019 až šiestich priestupkov, v piatich prípadoch za prekročenie rýchlosti, za čo mu boli uložené aj vyššie pokuty, a to vo výške 300,- €, 300,- €, 100,- € a dňa 13.04.2019 dokonca bloková pokuta vo výške 800,- €.

Zo správy OR PZ, Obvodného oddelenia PZ Trebišov zo dňa 05.11.2019 vyplýva, že na základe žiadosti obhajoby o zaslanie kamerového záznamu zo záznamového zariadenia SOITRON zo dňa 06.08.2019 v čase okolo 02.30 hod. zachytávajúceho priebeh služobného zákroku na ul. L. Sáru hliadkou v zložení Mgr. Y. H. a stržm. R.. W. O. vyplýva, že v uvedenom čase vykonávala hliadka službu na služobnom cestnom vozidle N. H. TV XXXCO, ktoré je vybavené záznamovým zariadením SOITRON, ale pre pretrvávajúcu poruchu na zariadení však nebolo možno predmetný kamerový záznam uložiť a postúpiť pre účely vyšetrovania.

Zo správy toho istého policajného orgánu zo dňa 24.06.2020 vyplýva, že tak isto nie je možné predložiť kamerový záznam zo záznamového zariadenia SOITRON zo dňa 06.08.2019 okolo 02.30 hod. inej hliadky OO PZ Trebišov v zložení G. J. a F. K., ktorá vykonávala službu na služobnom vozidle č. Z na cestnom vozidle VW Golf ev. č. TV XXXCB, ktoré je vybavené záznamovým zariadením SOITRON z tých istých dôvodov.

Z charakteristiky mesta Trebišov na obžalovaného nevyplývajú žiadne konkrétne skutočnosti.

Z odpisu registra trestov na obžalovaného vyplýva že tento bol doposiaľ 3x odsúdený, a to v roku 2014 dvakrát, pričom v druhom prípade išlo o uloženie súhrnného trestu pre prečin krádeže a porušovania domovej slobody. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice II. sp. zn. 1T/29/2019 právoplatným 31.07.2019, kde mu bol uložený pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, a ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, výkon ktorého bol podmiennečne odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu vo výmere 5 rokov, bolo mu uložené obmedzenie, a to zákaz požívania návykových látok, povinnosť spočívajúcu v príkaze v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo uchádzať o zamestnanie a taktiež mu bolo uložené liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i vo vzájomnom súhrne a dospel k tomuto záveru.

Obžalovaný bol stíhaný pre dva trestné činy, a to pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona. Pokiaľ ide o prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona, podľa názoru súdu bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný naplnil všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu, pretože sa dňa 06.08.2019 v skorých ranných hodinách, po tom, čo bol zastavený a kontrolovaný policajnou hliadkou po podozrení, že je pod vplyvom návykovej látky, odmietol po výzve policajta podrobiť sa lekárskej vyšetrovanej odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre zdravie obžalovaného. Obžalovaný sa pri svojom prvom výsluchu, krátky čas po spáchaní skutku, priznal k spáchaniu tohto skutku, a uviedol všetky dôležité skutočnosti tak, ako to uvádzali aj ostatní svedkovia, a to príslušníci policajnej hliadky, ktorí boli vypočutí v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný aj ohľadne tohto skutku po vyše mesiaci a pol zmenil výpoveď s tým, že tento skutok nespáchal, že toto osobné motorové vozidlo neriadil on, ale jeho kamarát W. z Košíc a snažil sa túto skutočnosť preukázať aj jeho výsluchom, tak isto obhajoba žiadala o predloženie záznamového kamerového systému z predmetného vozidla, ktoré vykonávalo v tú noc službu. Tak isto sa domáhal zabezpečenia kamerového záznamu z druhého služobného vozidla, ktoré sa dostavilo na miesto činu. Zo spáchania skutku obžalovaného jednoznačne usvedčujú svedkovia O. a H., príslušníci Obvodného oddelenia Policajného zboru v Trebišove, ktorí v ten večer vykonávali policajný zákrok. Títo tak isto vyvrátili tvrdenia obžalovaného, že mali mu sľúbiť po zadržaní, že v podstate o nič nejde, že mu hrozí len podmiennečný trest odňatia slobody, keď sa prizná k spáchaniu skutku. Zmenu výpovede obžalovaný pri svojom druhom výsluchu v prípravnom konaní vysvetľoval tým, že pri prvom výsluchu bol ešte pod vplyvom, resp. že je pod vplyvom návykovej látky, ktorú užil ešte dňa 05.08.2019 ráno o 08.00 hod., keď požil pervitín tak, že ho šnupal cez nos. Z prvého výsluchu obžalovaného vyplýva, že tento bol vykonaný dňa 06.08.2019 so začiatkom o 19.00 hod. a ukončený bol

o 20.30 hod.. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný vypovedal až po 34 hodinách od užitia pervitínu, čo sám uvádzal, a podľa názoru súdu po takej dlhej dobe nemohla byť jeho psychika ovplyvnená do takej miery, že by bol pod takým vplyvom a takom psychickom rozpoložení, že by uvádzal bezprostredne po spáchaní skutku nepravdu. Tak isto na hlavnom pojednávaní obžalovaný vyhlásil, že nie je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, a to tak ohľadne jedného i druhého prečinu. Vzhľadom k okolnostiam, za ktorých došlo k spáchaniu skutku, súd sa domnieva, že nie je pochybnosť o vine obžalovaného ohľadne spáchania skutku ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, pokiaľ ide o tvrdenie obhajoby, že obžalovaný nebol príslušníkom policajného zboru vyzvaný riadnym spôsobom v zmysle zákona o policajnom zboru, súd sa domnieva, že ide o lingvistickú záležitosť, pričom zo samotného vyjadrenia sa príslušníka policajného zboru pred súdom vyplynulo a súd je toho názoru, že bol vyzvaný príslušným, riadnym, pochopiteľným, zrejým spôsobom, či je ochotný podrobiť sa vyšetrovaniu na odber biologického materiálu, či krvi na zistenie prítomnosti omamnej látky v tele. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd rozhodol o vine ohľadne tohto prečinu a obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov a 24 dní nepodmienečne, čím bola pokrytá celá doba väzby, pokiaľ ide o trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá, súd vychádzal pri ukladaní trestu z toho, že obžalovanému priznal jednu priťažujúcu okolnosť, a to, že spáchal dva trestné činy a zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody o jednu tretinu a upravená trestná sadzba predstavuje 4 roky až 10 rokov a uložil trest vo výmere 5 rokov. Pokiaľ ide o prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona, súd obžalovaného spod tohto skutku oslobodil, pretože tento skutok nie je trestným činom.

Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že obžalovaný pri zásahu polície vydal kryštalickú látku polícii a kriminalistickým a expertíznym ústavom bolo zistené, že ide o 70mg tejto látky, pričom ide o látku pervitín, ktorá je látkou zakázanou a pričom išlo o obsah účinnej látky zistenej kriminalistickým a expertíznym ústavom vo výške 62,1% metamfetamínu, či zodpovedá jeden až štyrom bežným jednotlivým dávkam drogy, ktoré sú schopné ovplyvniť psychiku užívateľa.

Obvykle jednorazová dávka drogy na použitie pre vlastnú potrebu v zmysle § 135 Tr. zákona sa v súdnej praxi definuje tak, že ide o jednu priemernú dávku užívateľa v množstve ovplyvňujúcu jeho psychiku, ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti alebo sociálne správanie po jej požití bez toho, aby došlo k vážnemu ohrozeniu zdravia alebo života takéhoto užívateľa (Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tdo/66/2015 zo dňa 30.03.2016). Pojem obvykle jednorazová dávka drogy je pritom potrebné vykladať ako objektívne kritérium, to je bez významu, či páchatelom je pravidelný konzument, jeho závislosť od drog, akú veľkú dávku drogy považuje subjektívne pre seba za jednu dávku drogy, resp. či páchatelom je osoba, ktorá si chce drogu aplikovať prvýkrát alebo po dlhom čase. Z uznesenia Najvyššieho súdu SR 2Tdo/56/2014 zo dňa 16.12.2014 vyplýva, že obvykle jednorazovou dávkou sa rozumie dávka omamnej alebo psychotropnej látky, ktorá sa bežne u väčšine užívateľov konzumuje pri jednom použití a takto vyjadruje konzumný príemer. Pojem obvykle jednorazová dávka nie je pojem medicínsky ale právny, znalec nemôže zodpovedať otázku, aká je obvykle jednorazová dávka drogy pre konkrétnu osobu, naviac zistenie individuálneho stavu závislosti u každého obžalovaného zvlášť, by bolo možné prakticky zistiť len klinickým experimentom, čo by bolo v rozpore so zákonom. Znalec, ani kriminalistický expertízny ústav nie je oprávnený zodpovedať otázku, aká je obvyklá jednorazová dávka drogy u konkrétnej osoby, pretože ide o zodpovedanie otázky právnej a nie je ju možné zodpovedať ani z praktického hľadiska, nakoľko by sa to muselo stať za použitia klinického experimentu. Právny pojem obvykle jednorazovej dávky sa odvodzuje od jej priemernej hmotnosti. Pojem omamná látka, či psychotropná látka v spojení s termínom obvykle jednorazová dávka sú znakmi objektívnej stránky trestného činu podľa § 171 Tr. zákona a práve preto sa obvykle jednorazová dávka definuje prostredníctvom hmotnostného kritéria, ako základného kritéria, nakoľko sa v ňom spája objektívne aj subjektívne hľadisko, teda zavinenie páchatela, keď páchatel, ktorý kupuje drogy má záujem spravidla o určité množstvo drogy a množstvo, ktoré kupuje, je pokryté jeho zavinením, taktiež páchatel, ktorý drogy prechováva, má určitú vedomosť o ich množstve, t. j. aké veľké množstvo drogy má u seba a táto okolnosť je pokrytá jeho zavinením. Preto hmotnostné kritérium je prvoradé bez ohľadu na to, ako a či budú v konkrétnom prípade drogy páchatelom rozdelené na jednotlivé dávky. Ako ďalšie kritérium slúži množstvo účinnej látky v zaistenej droge, pretože toto kritérium má význam z hľadiska ustanovenia § 130 ods. 5 Tr. zákona, nakoľko ak zaistená droga nemá požadovanú kvalitu, teda množstvo účinnej látky, nejde už o látku schopnú nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka a teda nejde už o návykovú látku. Preto je vždy nevyhnutné skúmať aj množstvo účinnej látky v zaistenej droge, toto kritérium má pritom význam len z hľadiska objektívnej stránky trestného činu, pretože množstvo účinnej látky v droge nie je spravidla zahrnuté

zavinením páchatel'a, nakoľko sa dá určiť len v laboratórnych podmienkach a páchatel', pokiaľ kupuje drogu, nie je mu zrejmá kvalita alebo množstvo účinnej látky v kupovanej droge, páchatel' má vedomosť iba o množstve, teda hmotnosti kupovanej drogy. Preto podľa názoru súdu, skutočnosť a množstvo účinnej látky v droge nemôže byť kritériom určovania počtu obvykle jednorazových dávok drogy, pretože účinná látka sa dá zistiť len expertíznym skúmaním a nemožno ju pokryť zavinením páchatel'a. Pokiaľ ide o hmotnostné kritérium, ako základné kritérium, súdna prax (primerane napr. uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/11/2014 zo dňa 23.01.201) vychádza z toho, že pojem obvykle jednorazovej dávky drogy musí byť hmotnostne vymedzený, teda musí byť stanovená určitá konkrétna hmotnosť danej drogy, ktorú je možné považovať za obvykle jednorazovú dávku, a to aj bez toho dôvodu, aby sa stanovila hmotnostná hranica pojmu obvykle jednorazová dávka drogy, od ktorej by sa následne mohol odvíjať násobok obvykle jednorazovej dávky drogy podľa § 135 Tr. zákona. Pokiaľ ide o konkrétny trestný čin, existuje a pretrváva nejednotná prax súdov, a podľa názoru konajúceho súdu je nevyhnutné, aby sa na účely výkladov trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 Tr. zákona v spojení s ustanovením § 135 Tr. zákona bolo vhodné vymedziť obvykle jednorazovú dávku psychotropnej látky metamfetamínu, a to tak z hľadiska hmotnostného ako aj z hľadiska minimálneho množstva účinnej látky, ktorá v ňom musí byť obsiahnutá.

Zo správy Národného monitorovacieho centra pre drogy o stave drogovej problematiky na Slovensku za rok 2006-2008 možno vyvodiť, že za jednu dávku metamfetamínu sa považuje dávka na úrovni 100 mg až 200 mg (0,1 g až 0,2 g), pričom takúto informáciu obsahuje aj Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Tdo/32/2012 zo dňa 27.11.2012. Z uvedeného možno vyvodiť, že minimálna jedna obvyklá dávka metamfetamínu je z hľadiska celkovej hmotnosti na úrovni minimálne 100 mg. Pokiaľ ide o súdnu prax z Českej republiky, vychádza sa z toho, že priemerná bežná dávka metamfetamínu je na úrovni 100 mg až 200 mg.

Za jednu priemernú, obvykle jednorazovú dávku psychotropnej látky metamfetamínu, je potrebné považovať materiál, ktorý obsahuje minimálne celkovú hmotnosť 100 mg s obsahom účinnej látky minimálne 10 mg, od celkovej hmotnosti 100 mg, sa potom budú odvíjať násobky obvykle jednorazovej dávky drogy uvedený v ustanovení § 135 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, celková hmotnosť zisteného materiálu sa pritom posudzuje vo svojej celistvosti a je bez významu, či páchatel' mal prechovávané množstvo drogy rozdelené na viacero častí. V prípade, ak celkové zaistené množstvo drogy psychotropnej látky metamfetamínu nedosiahne hmotnosť minimálne 100 mg, nepôjde o trestnoprávnu problematiku, nakoľko takéto nižšie množstvo drogy nebude napĺňať pojem obvykle jednorazová dávka predmetnej psychotropnej látky, a to ani vtedy nie, ak by obsah účinnej látky bol vyšší ako 10 g. Tento záver platí aj opačne, t. j. ak zaistené množstvo drogy bude mať väčšiu hmotnosť ako 100 mg, avšak obsah účinnej látky bude nižší ako 10 mg (viď. uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4To/44/2016).

Po vykonanom dokazovaní ohľadne tohto skutku, súd dospel k záveru, že u obžalovaného bola zaistená dávka pervitínu o hmotnosti 70 mg, trestný zákon neurčuje hmotnostné kritérium, z ktorého možno vychádzať pri kvalifikovaní obvykle jednorazovej dávky drogy. Zákon pripúšťa príliš extenzívny výklad ohľadne tejto skutočnosti, a preto sa môže javiť z pohľadu rôznych súdov výklad voči obžalovaným diskriminačný. Súd sa domnieva, že nemožno ponechávať určenie jednorazovej obvyklej dávky drogy na vôľu znalca, a keď už je tomu tak, znalec alebo kriminalistický a expertízny ústav nemôže pri znaleckom skúmaní určovať, koľko jednorazových dávok by sa dalo použiť v rozsahu konkrétnom prípade 1 až 4 dávky, zložitá situácia v súvislosti s tým, by nastala v prípade, ak by ústav určil, že zo zaisteného materiálu je možné pripraviť napríklad 9 až 12 bežných priemerných dávok, teda na hranici kvalifikovanej skutkovej podstaty. Súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 289 Tr. zákona, kde zákonodarcia jednoznačne určil hranicu trestnej zodpovednosti, ktorá predstavuje jedno promile. Pritom neberie do úvahy individuálne kritéria, ktoré môžu byť u každého páchatel'a s takýmto množstvom etanolu v krvi, pritom je zrejmé, že nie každý páchatel' s takýmto množstvom etanolu v krvi je absolútne rovnakým rizikom a predstavuje rovnako vážne ohrozenie v cestnej premávke.

Vychádzajúc z uvedeného je súd názoru, že zákon by mal jednoznačne určiť tak hmotnostné kritérium pre naplnenie skutkovej podstaty trestného činu páchatel'om. Pri kupovaní omamnej látky má páchatel' vedomosť iba o hmotnosti látky, ale určite nie o kvalite a percente účinnej látky. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam súd obžalovaného spod tohto skutku obžaloby oslobodil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho vyhlásenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.